

Glede na to, da vrsta ni bila zabeležena kot naturalizirana ali podivjana v srednjeevropskih državah, za katere obstajajo sezname tujerodnih vrst (npr. LOHMEYER & SUKOPP 1992 za Srednjo Evropo, PYŠEK & al. 2002 za Češko, Essl F. za Avstrijo, osebna komunikacija), se verjetno tudi pri nas ne bo razširjala. Vsekakor pa bi bilo potrebno spremljati razvoj in morebitno širjenje populacije v bližini jezera Raduhova ali osebkke celo odstraniti in s tem preprečiti morebitno nadaljnje širjenje.

Literatura

- FITSCHEN J. (ed.), 1994: Gehölzflora. Quelle & Meyer Verlag, Heidelberg, Wiesbaden.
 LOHMEYER, W. & H. SUKOPP, 1992: Agriophyten in der Vegetation Mitteleuropas. Schriftenreihe für Vegetationskunde (Bonn-Bad Godesberg) 25: 1-185.
 PYŠEK P., J. SÁDLO & B. MANDÁK, 2002: Catalogue of alien plants of the Czech Republic. Preslia 74: 97-186.
 WANN, J. D., 1997: *Cornus* Linnaeus. In: Cullen J. & al.: The European Garden Flora. Cambridge University Press, Cambridge. 646 pp.

BARBARA ZAKŠEK & BOŽO FRAJMAN

92. *Orobanche flava* Mart. ex F. W. Schultz

Nova nahajališča v alpskem (Julijske in Kamniške Alpe, Karavanke), predalpskem (Škofjeloško hribovje, Šentviška planota) in dinarskem fitogeografskem območju (Trebuša) Slovenije
New localities in the Alpine (Julian and Kamnik Alps, Karavanke), pre-Alpine (Škofjeloško hribovje, Šentviška planota) and Dinaric (Trebuša valley) phytogeographical areas of Slovenia

A: Dinarsko fitogeografsko območje:

9949/3 Slovenija: dolina Trebuše, Gorenja Trebuša, levi breg Trebušice, dolvodno od domačije Podrteja, okoli 350 m n. m. Det. I. DAKSKOBLER, 20. 4. 2007; levi breg Trebušice pri domačiji Ostrožnik, 320 m n. m.; pionirski gozd sive vrbe (*Lamio orvalae-Salicetum eleagni*). Det. I. DAKSKOBLER, 4. 6. 2007. Obakrat zajeda na snežnobelem repuhu [*Petasites paradoxus* (Retz.) Baumg.].

B: Predalpsko fitogeografsko območje:

9848/4 Slovenija: Šentviška planota, pod Ponikvami, Vrh Lopate, nad grapo potoka Kostanjevec (Podzidanca), okoli 650 m n. m.; zajeda na snežnobelem repuhu. Det. I. DAKSKOBLER, 12. 5. 1997.

9850/2 Slovenija: Škofjeloško hribovje, Gorenja Žetina pod Blegošem, okoli 900 m n. m. Det. B. ANDERLE, 6. 7. 2005.

C a: Alpsko fitogeografsko območje, Julijske Alpe

9548/1 Slovenija: Julijske Alpe, Zgornja Savska dolina, Rateče, Planica, okoli 900 m n. m. Det. B. ANDERLE, 28. 5. 2003.

9548/2 Slovenija: Julijske Alpe, Zgornja Savska dolina, Mala Pišnica, okoli 1000 do 1100 m n. m. Det. I. DAKSKOBLER, druga polovica julija 2003.

9549/3 Slovenija: Julijske Alpe, dolina Vrat, ob pešpoti od domačije Ros proti slapu Peričnik, okoli 700 m n. m. Det. I. DAKSKOBLER, 31. 7. 2004; slap Peričnik, 750 m n. m. Det. B. ANDERLE, 20. 6. 2007.

9647/4 Slovenija: Julijske Alpe, dolina Lepene, na obeh bregovih Lepenice, na desnem bregu v logu sive vrbe pod Labrjami, na levem bregu pa na travniku dolvodno od Koca, okoli 500 m n. m.; obakrat zajeda na snežnobelem repuhu (*Petasites paradoxus*). Det. I. DAKSKOBLER, 27. 2. 2007. V dolini Lepene to vrsto omenja že HRUBY (1917: 22). Bovško, desni breg Koritnice (odsek od Kluž proti Bovcu, nasproti Kolovrata), okoli 420 m n. m.; zajeda na snežnobelem repuhu. Det. I. DAKSKOBLER, 13. 3. 2007.

9650/3 Slovenija: Julijske Alpe, Bohinj, Soteska, okoli 500 m n. m. Det. B. ANDERLE, 30. 6. 1989.

9748/1 Slovenija: Julijske Alpe, dolina Tolminke, pod Prehodci, ob mulatjeri, okoli 1300 m n. m.; alpsko bukovje (*Anemone-Fagetum*). Det. I. DAKSKOBLER, 13. 9. 1999; obilna pri izviru Tolminke. Det. I. DAKSKOBLER, junij 2001; obakrat zajeda na snežnobelem repuhu. Gnelice, nad Gneliško grapo, okoli 900 m n. m. Det. I. DAKSKOBLER, 1. 8. 1994 in 16. 7. 2003. Nad dolino Tolminke to vrsto omenja že HRUBY (1925: 29).

9750/1 Slovenija: Julijske Alpe, Bohinj, Podkorica med Nomenjem in Sotesko, okoli 500 m n. m. Det. B. ANDERLE, 9. 7. 1988.

C b: Alpsko fitogeografsko območje, Karavanke

9551/4 Slovenija: Karavanke, Sv. Ana pri Ljubelju, okoli 950 m n. m. Det. B. ANDERLE, 21. 7. 2004.

9552/3 Slovenija: Karavanke, Jelendol, Medvodje, okoli 800 m n. m. Det. B. ANDERLE, 29. 7. 2007.

C c: Alpsko fitogeografsko območje, Kamniške (Savinjske) Alpe

9552/2 Slovenija: Kamniške Alpe, pl. Podstoržec (nad dolino Reke, desni pritok Kokre), okoli 1000 m n. m. Det. B. ANDERLE, 22. 7. 2007.

9553/3 Slovenija: Kamniške Alpe, Zgornje Jezersko, Planšarsko jezero, okoli 900 m n. m. Det. B. ANDERLE, 17. 8. 2004.

9653/2 Slovenija: Kamniške (Savinjske) Alpe, Logarska dolina, parkirišče pri slapu Rinka – slap Rinka – Frischaufov dom na Okrešlju, 1020–1400 m. Det. E. SINN et al., 1. 9. 2005 [iz podatkovne zbirke florističnega kartiranja Avstrije na Oddelku za biogeografijo in Botaničnem vrtu Univerze na Dunaju].

9653/4 Slovenija: Kamniške Alpe, pri domu v Kamniški Bistrici, okoli 700 m n. m. Det. B. ANDERLE, 4. 8. 1995; dolina Lučke Bele, ob gozdni cesti med Žeganim studencem in izhodiščem planinske poti proti Korošici [14°39'24" E, 46°19'30" N], 950-1050 m n. m., zajeda na snežnobelem repuhu (*Petasites paradoxus*). Det. B. FRAJMAN & P. SCHÖNSWETTER, 5. 10. 2008.

9753/1 Slovenija: Kamniške Alpe, Cerklje na Gorenjskem, nekoliko nad spodnjo postajo gondole ob poti na Krvavec, gručš [14°30'15" E, 46°17'7" N]; 675 m n. m., zajeda na snežnobelem repuhu (*Petasites paradoxus*). Leg. & det. B. FRAJMAN, 29. 6. 2007 (LJU).

Rumenkastobeli pojalnik je razširjen v Srednji in Vzhodni Evropi, od vzhodnega dela Francije (Jura), do Romunije in Ukrajine na vzhodu (KREUTZ 1995). V Avstriji je vrsta pogosta v Apneniških Alpah, sicer pa se pojavlja raztreseno po celotnem ozemlju z izjemo Gradiščanskega in dunajske zvezne dežele (FISCHER et al. 2008: 773). Na avstrijskem Koroškem je znan v kar nekaj obmejnih kvadrantih v Karavankah (HARTL et al. 1992: 257), v Furlaniji pa je na območju Julijskih Alp označen le v enem osnovnem polju (9646; POLDINI 2002:341).

STRGULC KRAJŠEK (2007) kot edino zanesljivo območje razširjenosti rumenkastobelega pojalnika v Sloveniji omenje Julijske Alpe, medtem ko pojavljanje v Karavankah in Kamniških Alpah navaja kot dvomljivo. V Gradivu za Atlas flore Slovenije (JOGAN et al. 2001: 265) je ta vrsta označena le v štirih kvadrantih v Julijskih Alpah (9648/3, 9648/4, 9748/2 in 9749/1). HRUBY (1917: 22, 1925: 29) ga je našel v dolinah Tolminke in Lepene (9748/1 in 9647/4). DAKSKOBLER (2005: 51) ga navaja za Baško dolino v kvadrantih 9748/4 (pod Gabrovcem nad Kneškimi Ravnami), 9749/3 (Prodi nad Knežko grapo) in 9749/4 (Podbrdo, ob cesti na Bačo, pri odcepu za Kacencpoh, okoli 750 m n. m., zadnjič potrjeno 27. 6. 2008). ČUŠIN (2006: 121) ga je popisal v Breginjskem kotu, pod Stolovim grebenom (9746/1 in 9746/2). Iz seznama novih nahajališč vidimo, da je v Julijskih Alpah razširjen v Posočju, v Bohinju in v Zgornji Savski dolini, doslej edini nam znani nahajališči v prigorju Julijskih Alp (torej v predalpskem svetu) pa sta pod Blegošem in na Šentviški planoti. V dinarskem fitogeografskem območju smo ga popisali v Gorenji Trebuši.

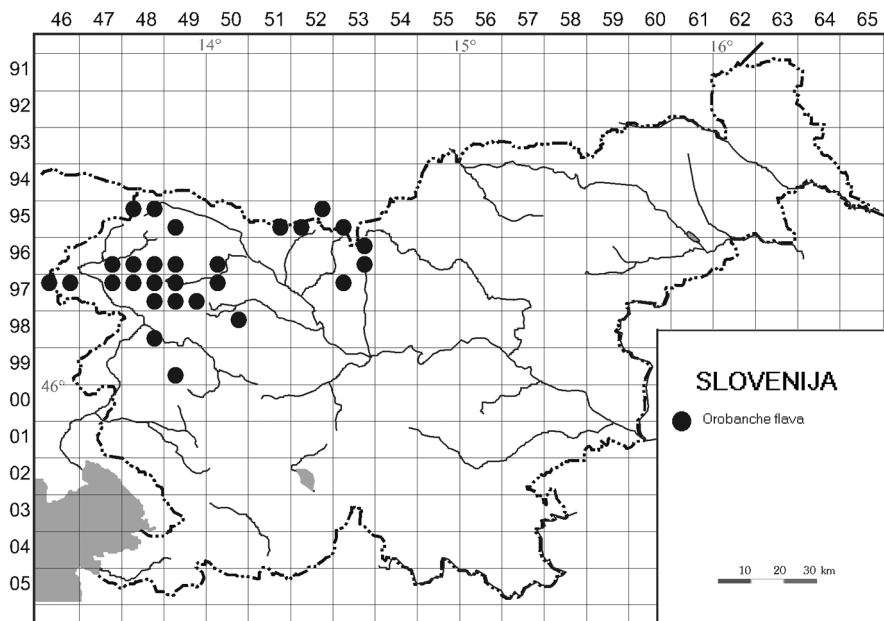
Vrsta *Orobancha flava* zanesljivo uspeva tudi v Kamniških Alpah. Že HAYEK & PAULIN (1907) jo navajata ob poti iz doline Kamniške Bistrice proti planini Dol južno od Konja (kvadrant 9653/4), kjer parazitita na snežnobelem repuhu (originalna navedba je „Kr.: am Aufstieg vom Feistriztal zur Alpe Dol“). Pojavljanje v Kamniški Bistrici smo potrdili l. 1995, od tedaj pa zabeležili še številna nova nahajališča.

H. Niklfelda iz Dunaja smo prosili za morebitne novejša podatke o uspevanju te vrste pojalnika v avstrijskem delu Kamniških Alp in Karavank ter morebitne podatke iz ozemlja Slovenije. Dejansko je bila vrsta med kartiranjem flore leta 2005 (o katerem smo poročali FRAJMAN et al. 2006) zabeležena na dveh mestih, v Avstriji v Karavankah v kvadrantu 9553/3 (det. P. Schönswetter), pa tudi v Sloveniji v Kamniških Alpah ob poti od Logarskega kota do Frischaufovega doma na Okrešlju.

V Kamniških Alpah poznamo še nahajališče nad spodnjo postajo gondole na Krvavec, kjer zajeda snežnobeli repuh, pri Planšarskem jezeru na Zgornjem Jezerskem in na planini Podstoržec. Tako so zdaj v Kamniških (in Savinjskih) Alpah znana nahajališča v petih kvadrantih, zagotovo pa uspeva še kje. V slovenskem delu Karavank smo ga našli na Ljubelju in v Jelendolu, torej je tudi uspevanje v tem gorovju (za Slovenijo) potrjeno.

Podatek o pojavljanju rumenkastobelega pojalnika v Žepovcih ob reki Muri (CULIBERG et al. 1998) je gotovo posledica napačne določitve, saj ta vrsta ekološko ne sodi na taka rastišča.

Zemljevid razširjenosti (slika 1) prikazuje zdaj znano razširjenost rumenkastobelega pojalnika v Sloveniji, temelji pa na podatkih in virih, ki jih predstavljamo v notici.

Slika 1: Razširjenost vrste *Orobanche flava* v Sloveniji

Figure 1: Distribution of *Orobanche flava* in Slovenia

Literatura

- CULIBERG, M., V. BABI, A. SELIŠKAR, D. TRPIN, B. VREŠ, M. PRUS, M. ZUPANČIČ, V. ŽAGAR, M. ACCETTO, A. ČARNI, B. DROVENIK, T. ČELIK, S. TOME, R. SLAPNIK & N. MRŠIČ & M. ZUPANČIČ (ed.), 1998: Biotopska in biocenotska valorizacija reke Mure in zaledja z oceno ranljivosti: zaključno poročilo o rezultatih opravljenega znanstveno-raziskovalnega dela na področju aplikativnega raziskovanja. Ljubljana: Biološki inštitut Jovana Hadžija ZRC SAZU, 1998. 215 pp.
- ČUŠIN, B., 2006: Rastlinstvo Breginjskega kota. Založba ZRC, ZRC SAZU, Ljubljana. 198 pp.
- DAKSKOBLER, I., 2005: Rastlinstvo in rastje (flora in vegetacija) Baške doline (zahodna Slovenija). Razprave 4. razreda SAZU (Ljubljana) 46–2: 5–59.
- FISCHER M. A., W. ADLER & K. OSWALD, 2008: Exkursionsflora von Österreich, Liechtenstein und Südtirol. Land Oberösterreich, Biologiezentrum der OÖ Landesmuseen, Linz, 1391 pp.
- FRAJMAN, B., P. SCHÖNSWETTER, S. LATZIN, E. SINN, A. HILPOLD, L. SCHRATT-EHRENDORFER, G. M. SCHNEEWEISS, P. PANY, T. ENGLISCH, H. NIKLFELD, 2006: Floristic records from the Karavanke/Karawanken and Kamniške Alpe/Steiner Alpen (Slovenia and Austria). *Natura Sloveniae* 8: 5–21.

- HARTL, H., G. KNIELY, G. H. LEUTE, H. NIKLFELD & M. PERKO, 1992: Verbreitungsatlas der Farn- und Blütenpflanzen Kärntens. Naturwissenschaftlicher Verein für Kärnten, Klagenfurt. 451 pp.
- HAYEK, A. & A. PAULIN, 1907: Flora der Sanntaler Alpen. In: A. Hayek: Vorarbeiten zu einer pflanzengeographischen Karte Österreichs IV. Die Sanntaler Alpen (Steiner Alpen). Abhandlungen der k. k. Zool.-Botan. Gesellschaft in Wien 4: 75–138.
- HRUBY, J., 1917: Das Krnggebiet am Isonzo. Allgem. Bot. Zeitschr. 23: 17–26.
- HRUBY, J., 1925: Das Krnggebiet am Isonzo (II. Teil). Allgem. Bot. Zeitschr. 26–27: 24–36.
- JOGAN, N. (ed.), T. BAČIČ, B. FRAJMAN, I. LESKOVAR, D. NAGLIČ, A. PODOBNIK, B. ROZMAN, S. STRGULC KRAJŠEK & B. TRČAK, 2001: Gradivo za Atlas flore Slovenije. Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju, 443 pp.
- KREUTZ, C. A. J., 1995: *Orobanche*. Die Sommerwurzarten Europas. The European broomrape species. Band 1: Mittel- und Nordeuropa. Volume 1: Central and Northern Europe. Sichtung Natuurpublicaties Limburg, Maastricht.
- POLDINI, L. (s sodelovanjem G. Oriolo & M. Vidali), 2002: Nuovo Atlante corologico delle piante vascolari nel Friuli Venezia Giulia. Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Azienda Parchi e Foreste Regionali & Università degli Studi di Trieste, Dipartimento di Biologia, Udine. 529 pp.
- STRGULC KRAJŠEK, S., 2007: *Orobanchaceae*. In: Martinčič A., T. Wraber, N. Jogan, A. Podobnik, B. Turk, B. Vreš, V. Ravnik, B. Frajman, S. Strgulc Krajšek, B. Trčak, T. Bačič, M. A. Fischer, K. Eler & B. Surina: Mala flora Slovenije: ključ za določanje praprotnic in semenk. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana. pp. 573–578.

Zahvala:

Zahvaljujemo se prof. dr. Haraldju Niklfeldju za posredovanje podatkov iz podatkovne zbirke florističnega kartiranja Avstrije na Oddelku za biogeografijo in Botaničnem vrtu Univerze na Dunaju.

BRANE ANDERLE, IGOR DAKSKOBLER & BOŽO FRAJMAN

93. *Trinia carniolica* A. Kerner

(Syn.: *Trinia glauca* (L.) Dumort. subsp. *carniolica* (A. Kerner) H. Wolff)

Nova vrsta za floro Karavank

New species in the flora of the Karavanke

9549/2 (UTM VM15) Slovenija: Zahodne Karavanke, Lepa Plevelnica, pod vrhom na južnem prisojnjem travnatem pobočju, 1850-1900 m n. m., apnenec. Leg. & det. BRANE ANDERLE, VID LEBAN 5. 7. 2008 (herbarij avtorjev).

V začetku julija sva se odpravila na botanično ekskurzijo na Dovško Babo (1891 m n. m.), od koder sva se prek sedla Mlinca (1581 m n. m.) povzpela še na zahodno ležeč vrh Lepa